

Sygn. akt IC 620/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSR Joanna Kończyk

Protokolant: A. M.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 marca 2016 r. w S. sprawy

z powództwa (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandardyzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko H. K.

o zapłatę

1. utrzymuje w mocy wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 3 lipca 2015 r., sygn. I C 620/15 w części tj. co do zasądzenia od pozwanej H. K. na rzecz powoda (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandardyzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. kwoty 3.485,76 zł (trzy tysiące czterysta osiemdziesiąt pięć złotych i 76/100) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 20.11.2014 r. do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 3437,04 zł oraz kwoty 645,37 zł (sześćset czterdzieści pięć złotych 37/100) tytułem zwrotu kosztów procesu,
2. w pozostałej części wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 3 lipca 2015 r., sygn. I C 620/15 uchyla i powództwo oddala.

Sygn. akt I C 620/15

UZASADNIENIE

W dniu 19 listopada 2014 roku **powód (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandardyzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.** wniósł przeciwko H. K. w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozew o zapłatę kwoty 3790,48 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 20 listopada 2014 r. do dnia zapłaty oraz zażądał zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnika w osobie adwokata.

Na uzasadnienie wskazał, że umową cesji z dnia 27 czerwca 2014 roku powód (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandardyzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. nabył wierzytelność w stosunku do pozwanej od (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W., wynikającą z zawartej przez pozwaną z cedentem umowy z dnia 8 maja 2009 r. o przyznanie limitu kredytowego nr (...). Strona pozwana skorzystała z przyznanego jej limitu kredytowego i otrzymała z tego tytułu środki pieniężne w kwocie, która na dzień cesji wierzytelności wynosiła 2087,09 zł. Pomimo upływu terminu zapłaty należności zobowiązanie nie zostało uregulowane przez stronę pozwaną. Na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 27 czerwca 2014 r. powód stał się wierzycielem strony pozwanej zgodnie z art. 510 § 1kc. Na podstawie tej umowy powód nabył wierzytelność względem strony pozwanej w wysokości 3685,67 zł, na którą składa się należność główna w wysokości 2087,09 zł, odsetki umowne w wysokości 362,40 zł,

odsetki karne w wysokości 882,74 zł, koszty w wysokości 353,44 zł oraz naliczone przez powoda od kwoty 2087,09 zł odsetki ustawowe za okres od dnia 1 lipca 2014 r. do dnia wniesienia pozwu w wysokości 104,81zł.

Postanowieniem z dnia 21 listopada 2014 roku, sygn. VI Nc-e 1690876/14 Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wobec stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Słupsku.

Wyrokiem zaocznym z dnia 3 lipca 2015 r. Sąd Rejonowy w Słupsku orzekł w całości zgodnie z żądaniem pozwu, nadając wyrokowi zaocznemu z urzędu rygor natychmiastowej wykonalności.

Pozwana H. K., reprezentowana przez pełnomocnika w osobie syna, złożyła sprzeciw od wyroku zaocznego zaskarżając go w całości, wniosła o uchylenie wyroku zaocznego i oddalenie powództwa. Pełnomocnik pozwanej podniósł zarzut nieudowodnienia przez powoda legitymacji do dochodzenia roszczenia, brak potwierdzenia za zgodność z oryginałem umowy o przyznanie pozwanej limitu kredytowego, brak dowodu istnienia wierzytelności będącej przedmiotem cesji. Pełnomocnik pozwanej podniósł nadto zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia oraz nieudowodnienia w należyty sposób roszczenia zarówno co do wysokości jak i zasady, a w szczególności skutecznego nabycia wierzytelności przez powoda w drodze cesji.

Uwzględniając wniosek pozwanej postanowieniem z dnia 13 października 2015 r. Sąd zawiesił rygor natychmiastowej wykonalności nadany wyrokowi zaocznemu wydanemu w dniu 3 lipca 2015 r. w sprawie I C 620/15.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 maja 2009 r. H. K. zawarła z (...) Bank S. A. we W., obecnie działającym pod (...) Bank (...) S.A. we W., umowę nr (...) o przyznanie limitu kredytowego oraz o wydanie i korzystanie z karty kredytowej Furora. Zgodnie z umową H. K. został przyznany limit kredytowy do kwoty 2100 zł. Oprocentowanie nominalne od wykorzystanego limitu kredytowego było zmienne w okresie obowiązywania umowy limitu i na dzień zawarcia umowy o przyznanie limitu wynosiło dla transakcji gotówkowych i bezgotówkowych 21 % (§ 4 ust. 1 umowy). Spłata limitu kredytowego następować miała w okresach miesięcznych poprzez dokonywanie przez posiadacza rachunku spłat na rachunek wskazany w § 1 umowy, których wysokość oraz termin były określone w wyciągu z rachunku generowanym każdego 17 dnia miesiąca i wysyłanym na adres korespondencyjny posiadacza rachunku kredytowego. Za dzień spłaty uznawano 24 dzień od daty generowania wyciągu (§ 5 ust. 4 umowy). Zgodnie z § 5 ust. 4 umowy brak wymaganej spłaty minimalnej w terminie określonym na wyciągu powodował naliczenie odsetek od kapitału przeterminowanego i stanowił podstawę do wszczęcia działań interwencyjnych związanych z dochodzeniem spłaty zobowiązań. Stopa odsetek od zadłużenia przeterminowanego miała charakter zmienny i jest równa czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego obowiązującej na dzień powstania zadłużenia przeterminowanego. Zmiana tej stopy następowała w przypadku zmiany stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego.

Dowód: umowa o przyznanie limitu kredytowego oraz o wydanie i korzystanie z karty kredytowej k.139-141

Wobec tego, że H. K. nie wywiązywała się z zawartej z (...) Bank S.A. w z siedzibą we W. umowy o przyznanie limitu kredytowego nr (...) z dnia 8 maja 2009 r., (...) Bank S.A. we W. w dniu 5 lipca 2011 r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) i wystąpił do Sądu Rejonowego w Słupsku o nadanie mu klauzuli wykonalności. Postanowieniem z dnia 20 października 2011 r., sygn. IX Co 5844/11, referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Słupsku nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu (znak sprawy (...)) z dnia 5 lipca 2011, z którego wynikało wymagalne zadłużenie dłużnika H. K. z tytułu umowy o przyznanie limitu kredytowego Furora nr (...) z dnia 8 maja 2009 r. w łącznej kwocie 3018,51 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od dnia 6 lipca 2011 r. do dnia zapłaty, obliczanymi od kwoty 2087,09 zł z ograniczeniem egzekucji do kwoty 40.000 zł oraz zasądził od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 71,92 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

dowód: odpis tytułu wykonawczego- bankowego tytułu egzekucyjnego k. 142, odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 20.10.2011 r., sygn. IX Co 5844/11k.143

(...) Bank (...) S.A. we W. złożył do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Słupsku K. S. wniosek o prowadzenie przeciwko H. K. egzekucji w oparciu o tytuł wykonawczy-bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 5 lipca 2011 r. (...). Postanowieniem z dnia 23 stycznia 2012 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Słupsku K. S., sygn. Km 12414/11 uznała się niewłaściwa do dalszego prowadzenia sprawy i przekazała ją Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Słupsku J. Ż.. Postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2012 r. Komornik sądowy J. Ż. umorzyła postępowanie egzekucyjne prowadzone pod sygn Km 1227/12 z wniosku (...) Bank (...) S.A. we W. przeciwko dłużniczce H. K. wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Postanowienie to uprawomocniło się w dniu 6 lipca 2012 r.

dowód: odpis tytułu wykonawczego- bankowego tytułu egzekucyjnego k. 142 odpis postanowienia Komornika z dnia 23.01.2012 r. k. 144, odpis postanowienia Komornika z dnia 27.08.2012 r. k. 145-146

Umową sprzedaży wierzytelności z dnia 27 czerwca 2014 r. (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. jako cesjonariusz zawarł z (...) Bank (...) S.A. we W. jako cedentem, umowę, której przedmiotem była sprzedaż wierzytelności przysługujących cedentowi, wynikające z czynności bankowych dokonanych z osobami fizycznymi, a dłużnik nie dotrzymał warunków udzielenia limitu kredytowego/karty kredytowej, określonych w umowie. Umową cesji wierzytelności objęta była również wierzytelność wobec H. K. wynikająca z zawartej przez nią z cedentem umowy nr (...) z dnia 8 maja 2009 r. w wysokości 3685,67 zł (2087,09 zł z tytułu kapitału, 362,40 zł z tytułu odsetek umownych, 882,74 zł z tytułu odsetek karnych, 147,89 zł z tytułu opłat windykacyjnych 48,72 zł z tytułu opłat egzekucyjnych, 156,83 zł z tytułu opłat pozostałych).

dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z 27.06.2014 r. k 25-41, wyciągiem z załącznika nr do umowy cesji k. 147-150, oświadczenie cedenta k. 42

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił w oparciu o przedłożone i zawnioskowane przez stronę powodową jako dowód w sprawie dokumenty, w szczególności w postaci umowy o przyznanie limitu kredytowego, umowy cesji z wyciągiem z załącznika, oświadczenia cedenta, odpisu tytułu wykonawczego -bankowego tytułu egzekucyjnego, odpisu postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu sygn. IX Co 5844/11 oraz odpisów postanowień Komorników wydanych w sprawach sygn. Km 12414/11 i Km 1227/12. Wiarygodność tych dokumentów nie budziła wątpliwości Sądu, po wniesieniu sprzeciwu przez pozwaną, pełnomocnik powoda w osobie adwokata złożył odpisy tych dokumentów potwierdzone za zgodność z oryginałem. Tym samym zarzuty podniesione przez pełnomocnika pozwanej co do złożenia na poparcie twierdzeń przytoczonych w pozwie jedynie kserokopii dokumentów stały się bezprzedmiotowe, bowiem złożone odpisy spełniają wymagania określone w art. 129 § 2 kpc.

Podstawę prawną powództwa stanowiły przepisy ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim (Dz.U. 2001 Nr 100 poz. 1081) oraz przepisy kodeksu cywilnego, w tym art. 509 kc, zgodnie z którym wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. **Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.** Podkreślić należy, że warunkiem skutecznej **cesji wierzytelności** jest istnienie tego prawa. Aby **wierzytelność** mogła być przedmiotem przelewu, musi być w dostateczny sposób zindywidualizowana poprzez dokładne określenie stosunku zobowiązaniowego, z którego wynika. Judykatura przyjęła, że oznaczenie **wierzytelności** to wskazanie stron tego stosunku, świadczenia oraz przedmiotu świadczenia. Elementy te w momencie zawierania umowy przelewu powinny być oznaczone lub przynajmniej oznaczalne. Natomiast do chwili przejścia **wierzytelności** z majątku zbywcy do majątku nabywcy winno nastąpić dokładne sprecyzowanie pozostałych elementów stosunku zobowiązaniowego, w ramach którego

istnieje zbywana **wierzytelność** (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 1999 r., III CKN 423/99, Biul. SN 2000, nr 1, s. 1).

Powód za pomocą dowodu z dokumentu umowy wykazał fakt zawarcia przez pozwaną z cedentem- bankiem (...) S.A., działającym w dacie zawarcia umowy pod (...) Bank S.A., umowy z dnia 8 maja 2009 r. nr (...). Podniesiony przez pełnomocnika pozwanej zarzut braku legitymacji czynnej powoda jest niezasadny w świetle przedstawionych przez stronę powodową dokumentów w postaci odpisów umowy cesji z dnia 27 czerwca 2014 r. , oświadczenia cedenta o zapłacie ceny, poświadczonych za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika w osobie adwokata. Do umowy cesji wierzytelności załączony został wydruk z elektronicznego załącznika nr 5 do tej umowy, również poświadczony przez pełnomocnika powoda, z którego wynika, że umową cesji była również objęta wierzytelność przysługująca (...) Bank (...) S.A. we W. wobec pozwanej z tytułu umowy nr (...) z dnia 8 maja 2009 r.

Nietrafny był również zarzut przedawnienia roszczenia podniesiony przez pełnomocnika pozwanej. Zgodnie z art. 118 kc jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Bieg przedawnienia przerywa się między innymi przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia (art. 123 pkt 1 kc). Po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo (art. 124 kc). Do roszczenia z tytułu przedmiotowej wierzytelności, jako związanej z działalnością gospodarczą ma zastosowanie trzyletni termin przedawnienia. Odnosząc wskazane wyżej przepisy do niniejszej sprawy wskazać należy, iż bieg przedawnienia dochodzonego przez powoda roszczenia był przerywany dwukrotnie, poprzez złożenie wniosku przez wierzyciela pierwotnego do Sądu Rejonowego w Słupsku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 5 lipca 2011 r., a następnie poprzez złożenie wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego w oparciu o ten tytuł wykonawczy i zaczął biec na nowo od daty uprawomocnienia się postanowienia komornika o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 1227/12 prowadzonego z wniosku pierwotnego wierzyciela (...) Bank (...) S.A. Postanowienie to zostało wydane w dniu 27 sierpnia 2012 r. Pozew został wniesiony przez powoda do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 19 listopada 2014 r., a zatem nie ma wątpliwości, że w chwili wniesienia pozwu roszczenie nie było przedawnione.

Pełnomocnik pozwanej podniósł również zarzut nieudowodnienia wysokości roszczenia. W oparciu o odpis tytułu wykonawczego –bankowego tytułu wykonawczego powód udowodnił wysokość roszczenia co do należności głównej i odsetek, wysokość ta wynika bowiem wprost z treści tytułu, a od daty 6 lipca 2011 r. były naliczane aż do daty umowy cesji dalsze odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, zaś po cesji, od dnia 1 lipca 2014 r. powód naliczał do dnia wniesienia pozwu odsetki ustawowe. Podzielając pogląd Sądu Najwyższego wskazać należy, iż postanowienie sądu o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu korzysta z mocy dokumentu urzędowego (art. 244 kpc) z którym wiąże się domniemanie autentyczności i prawdziwości tego, co zostało w nim urzędowo zaświadczone, a zatem wykonalność bankowego tytułu egzekucyjnego odnośnie do wskazanego w nim zobowiązania (por. wyrok Sądu Najwyższego z 07.10.2010 r., IV CSK 187/2010, Lex nr 667507) Pełnomocnik pozwanej nie zgłosił żadnych wniosków dowodowych, by podważyć prawdziwość twierdzeń powoda co do wysokości zobowiązania wymienionego w bankowym tytule egzekucyjnym z dnia 5 lipca 2011 r. Pozwana nie podważyła prawdziwości treści tego dokumentu, nie może zatem skutecznie bronić się, że powód nie wykazał wysokości dochodzonej w sprawie należności co do wysokości należności głównej i odsetek.

Zdaniem Sądu pełnomocnik powoda nie sprostał ciężarowi dowodu w zakresie kwot określonych przez niego w piśmie procesowym z dnia 02.11.2015 r. (130-138) jako opłaty windykacyjne (147,89 zł) i „pozostałe opłaty” (156,83 zł). O ile bowiem wysokość opłat egzekucyjnych należnych od pozwanej i będących również przedmiotem cesji (48,72 zł) wynika wprost z treści zawnioskowanych przez powoda jako dowód odpisów postanowień Komorników wydanych w sprawach Km 12414/11 i Km 1227/12, o tyle Sąd w oparciu o zaoferowany przez stronę materiał dowodowy nie był w stanie ustalić z jakiego tytułu i w oparciu o które postanowienia umowne zostały naliczone przez cedenta kwoty 147,89 zł i 156,83 zł. Nie ma racji pełnomocnik powoda przerzucając w tym zakresie ciężar dowodu na pozwaną, bowiem to na powodzie ciąży obowiązek wykazania istnienia wierzytelności do zasady, jak i wysokości. Brak wskazania przez

pełnomocnika powoda źródła i zasadności naliczenia tych opłat niweluje możliwość weryfikacji, czy obowiązek zapłaty tych kwot przez pozwaną istnieje.

Uwzględniając całokształt powyższych rozważań Sąd, zgodnie z art. 509 k.c. i art. 353 § 1 k.c., na podstawie art. 347 kpc utrzymał wyrok zaoczny z dnia 3 lipca 2015 r. w części, tj. co do zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda 3.485,76 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 20.11.2014 r. do dnia zapłaty, liczonymi od kwoty 3437,04 zł. Od kwoty nabytych przez powoda opłat egzekucyjnych nie należą się powodowi odsetki. Koszty postępowania egzekucyjnego nie są bowiem świadczeniem pieniężnym, od którego - w razie opóźnienia się z jego spełnieniem - przysługują odsetki ustawowe na podstawie przepisów prawa cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 11.12.2015 r., III CZP 92/15, publ. www.sn.pl) O roszczeniu odsetkowym orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c.

W pozostałym zakresie, to jest co do kwoty 304,72 zł i odsetek od kwoty 48,72 zł Sąd na podstawie art. 6 kc przy zast. art. 347 kpc wuchylił wyrok zaoczny z dnia 3 lipca 2015 r. i powództwo oddalił (punkt II wyroku).

O kosztach procesu Sąd orzekł stosując normę art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 1000 kpc i art. 108 k.p.c., ustalając, że powód wygrał proces w 92 %. Na koszty procesu poniesione przez powoda złożyły się: opłata od pozwu-100 zł, koszty zastępstwa procesowego-600zł (§ 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie... – t.j.Dz.U.2013 poz. 461 ze zm.), opłata manipulacyjna za wniesienie pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym-1,48 zł. Sąd nie uwzględnił w kosztach procesu zasądzonych na rzecz strony powodowej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, bowiem pełnomocnik powoda uzupełniając braki pozwu po przekazaniu sprawy z elektronicznego postępowania upominawczego, nie załączył dowodu uiszczenia tej opłaty. Uwzględniając wynik procesu powodowi należał się zwrot kosztów w wysokości 645,37 zł. (701,48 x92%).